

Ah Bu Sevda!

Türk Edebiyatında "Öteki" Cinsellik Öyküleri
1872-1928

Derleyen: Serdar Soydan

İÇİNDEKİLER

Önsöz	7
<i>Cevri Çelebi Öyküsü</i>	
Anonim	17
<i>Tayyarzade Öyküsü' den...</i>	
Anonim	33
<i>Dürdane Hanım' dan...</i>	
Ahmet Mithat Efendi	39
<i>Yadigârlarım</i>	
Nabizade Nazım	49
<i>Saim'e' den...</i>	
Recaizade Mahmut Ekrem	79
<i>Hamamcı Ülfet</i>	
Ahmet Rasim	85
<i>Çıkmaz Sokak' tan...</i>	
Şahabettin Süleyman	123
<i>Bir Zambak Hikâyesi'nden...</i>	
Mehmet Rauf	133
<i>Aşk, Bencillik</i>	
Baha Tevfik	137
<i>Ah Bu Sevdâ!</i>	
Baha Tevfik	143

<i>Eleğimsağma</i>	
Ömer Seyfettin	151
<i>Hançerli Hanım'dan...</i>	
Anonim	159
<i>Erkek Kızlar</i>	
Selahattin Enis.....	167
<i>Bir Hilkat Garibesi</i>	
Osman Cemal Kaygılı.....	171
<i>Nazende'nin Sergüzeşti'nden...</i>	
İhsan	175
<i>Beni mi?'den...</i>	
Suat Derviş	181
<i>Ben Deli miyim?'den...</i>	
Hüseyin Rahmi Gürpınar.....	187
<i>Miras'tan...</i>	
Memduh Şevket Esendal.....	195
<i>Şefika Hanım'ın Aşkı</i>	
Osman Cemal Kaygılı.....	205
<i>Orta Malı'ndan...</i>	
Selahattin Enis.....	209
<i>Sodom ve Gomore'den...</i>	
Yakup Kadri Karaosmanoğlu.....	215
<i>Hizmetçi Buhranı'ndan...</i>	
Burhan Cahit Morkaya	221
<i>Kocanın Kocası</i>	
Mehmet Asaf Borsacı	225
<i>Havva'nın Üvey Kızları'ndan...</i>	
Peyami Safa (Server Bedi adıyla)	231

Saim'e'den...

Recaizade Mahmut Ekrem

Fettan Hanım bir hamamda tesadüf ettiği Mahbube Hanım adında nazik ve terbiyeli bir hanımla dostluk kurarak hanesini de salık vermiş olduğundan Mahbube Hanım ara sıra bunun ziyaretine gelmeye başlamıştır.

Fettan Hanım telli canlı, endamlı şey... Mahbube Hanım ise kendi tabirince "sözü güzel", zarif bir kadındı. Bunlar beş altı defa birbirlerini görmeye fazlasıyla seviştiler. İki hanım arasında başlayan bu ilişki ve sevgi ilerleye ilerleye bir sene zarfında o dereceye geldi ki aslında yaşları o kadar da farklı olmadığından gezişleri bir, yürüyüşleri bir, dönüşleri bir, arzuları bir velhasıl her şeyleri bir oldu. Fettah Hanım'ın arkasında görülen entarinin bir eşi elbette Mahbube Hanım'ın sırtında da görülür... Mahbube Hanım'ın hotozunda beliren yeni çıkmış bir oyanın tıpkısı Fettan Hanım'ın hotozunda da görülürdü.

Kardeşlikten başlayarak sırdaşlığa kadar ilişki ve görüşmeleri sayesinde, iki bedene bölünmüş tek bir ruh veyahut iki iradeye sahip tek bir cisim haline gelen bu hanımları kıyafet açısından birbirinden ayıran yalnız bir şey kalmış idi ki o da Mahbube Hanım'ın boynundan hiçbir vakit eksik olmayan beyaz çevrenin bir eşi Fettan Hanım'ın boynunda görülemediği idi. Fettan Hanım'ın bu hususta Mahbube Hanım'ı taklide cesaret edememesinin sebebi sinirlendiği zaman oldukça korkutucu Memnun Efendi'den çekinmesi idi. (*Memnun Efendi Fettan Hanım'ın kocasıdır.*)

Bu iki hanım iki gün geçmez elbette ya Fettan Hanım'ın ve yahut Mahbube Hanım'ın hanesinde birleşirlerdi. Birleşmek için Mahbube Hanım'ın hanesi daha müsait idi. Çünkü Mahbube Hanım hükmedici bir kocaya itaat etmenin boyun eğdirici kemendine tutsak olma bahtsızlığına uğramamış idi. Ancak Fettan Hanım henüz o azadeliğe sahip olamadığından evinden pek sık kaybolamaz ve özellikle başka bir yerde gece yatısına kalamazdı. Bu yüzden dört beş günde bir kere Fettan Hanım Mahbube Hanım'a yalnız günübürlük gider ve yine o kadar müddet bir ara ile Mahbube Hanım da Fettan Hanım'a geceleme üzere gelir, bu suretle iki hanım iki günde bir kere yekdiğerini bulur görüşürdü.

Fettan Hanım bu yeni hayatından pek memnun olmaya başladığından koca tarafından bahtsızlığını unuttu. Bütün gece Memnun Efendi'nin sıkıcı öksürüklerini dinlemekten dolayı önceleri kendisini canından usandıran can sıkıntısından Mahbube Hanım'ın varlığı sayesinde kurtulduğundan, değişmiş, hayatın lezzetini anlayıp kıymetini bilmeye başlamıştı.

Memnun Efendi'nin hastalığı günden güne artıyor. O can sıkıcı öksürük de zavallının nefesini kesiyordu. Nihayet Memnun Efendi Bedesten'deki dolabı kapatarak iyice dinlenmek üzere eve kapanmaya mecbur oldu. Ve karısı ile kızı tarafından tamamıyla terk edilmiş ve soğuk davranılmış bir halde biraz süre daha yaşayabildi.

Bir akşam minderin köşesinde büzülmüş oturuyordu. Yarı geceye doğru her zamankinden ziyade bir şiddetle öksüre öksüre sabaha yakın olduğu yerde nefesi tüketti ve hemen ertesi günü cenazesi kaldırıldı.

Cenaze evden çıkarken –kadınlarda hiçbir vakitte akıl erdirilemeyecek yaradılış esrarlarından olmak üzere– Fettan Hanım haykıra haykıra ağladığı gibi ondan sonraki birkaç gün sessizce acılı gözyaşları döker oldu. Mahbube Hanım ise bu acıklı dostunu artık bir dakika yalnız bırakmazsa da ölene o kadar ağlamasını bayağı kıskanarak can dostu bildiği Fettan Hanım'a teselli verecek yerde sitemkar şikâyetlerde bulunur, öteki de bu

sitemlerden, bu serzenişlerden hoşlanmadığı için daha ziyade mahzun ve üzgün görünüp ağlamayı bırakacakken gözlerini zorlaya zorlaya nemlendirirdi.

Memnun Efendi'nin vefatından bir hafta sonra bir gece Fettan Hanım'ın hanesinde iki uyumlu dost diz dize oturmuş naz ve niyaz ediyordu. Bir aralık Fettan Hanım'ın gözleri yine yaşardı. Mahbube Hanım önce kendi mendiliyle, o yaşaran gözleri sildi. Daha sonra koynundan mis kokan ve kenarında beyaz ipekle:

Yaralı gönlüme kâr eylemez Lokman şifası

Vuruldu senin gamzene ey Fettan gözlü

Beni terk eyleme, kirpiklerinin yarasının zeokinden mahrum eyleme

Feda olsun eğer bir can almaksa gözlerinin amacı

dörtlüğü işli ve yazılı gayet temiz bir çevre çıkardı açtı. Dizinin üzerinde muska gibi iki kat ettikten sonra tekrar boyuna üç dört defa güzelce katladı, kendi elceği ile Fettan Hanım'ın boynuna iki kere doladı, uçlarını ön tarafa getirdi, düğümledi, bıraktı. Bu boyun bağı Fettan Hanım'ın kalbinde –ölen kocasının namına– kaynayan vefa çeşmesini kaynağından kurutmak için bir tılsım idi ki, ondan sonra Fettan Hanım'ın gözleri kocası için bir daha yaşarmadı.

(...)

Fettan Hanım bir hayli mirasa konmuştu. Konağın orta katında boş duran odalar birer birer döşendi, dayandı. Döşeme tahtalarını istila eden cevizler, kabaklar kaldırıldı, onların yerine yeni hasırlar, nefis halılar serildi. Duvarlardaki hevenkler, torbalar indirildi. Yerlerine kanunlar, kemanlar, defler asıldı. Hüsna Hanım'ın tezgâhu için uygun bir yer bulunamadığından odunluğa girecek iken Mahbube Hanım'ın zarif bir ihtarı üzerine tavan arasına naklolundu. Orta kat bu şekilde düzenlendikten sonra yukarı kattaki odalardan bir ikisi de açıldı, nizamına konuldu.

Fettan Hanım uzun müddet kocasının sessizce yaşadığı odayı sildirip düzelttirdikten sonra kendisi ile çocuğuna ve bitişik odayı da gamını dağıtan yarı Mahbube Hanım'a ayırmış ve

bahçe tarafındaki odaları ikinci derecede saygı duyduğu misafir hanımlara bırakmış idi. Zenci cariyeye hem mutfak işine hem de yukarı hizmetine yetişemediğinden aylıklı usta bir aşçı bulunarak cariyeye mutfaktan çıkarıldı. Ferhat Efendi'nin emektar uşağı Muhsin Ağa humbıl bir şey olduğundan savılarak Mahbube Hanım'ın marifetiyle iş bilir diğer bir uşak alındı. Bosnalı binek hayvanına lüzum kalmadığından at pazarına gönderilerek satıldı. Yalnız baba hindiler kararlaştırılan ziyafetler için birer birer kurban edilmek, tavuklar da yumurtalarından istifade olunmak üzere yerlerinde bırakıldı. Geçim derdi kolayca yoluna konduktan sonra Fettan Hanım can dostu, güler yüzlü arkadaşı Mahbube Hanım ile dünyevi hazlardan zahmet çekmeden faydalanmaya başladılar.

* * *

Bu iki iyi anlaşan dost gündüzleri birbirlerinin gölgeleri gibi daima birlikte bulunarak akşamları bir iki saat kaynaşıp sevişmek için Mahbube Hanım'ın odasına çekilirler, gece yaralarına ve bazı vakit sabahlara kadar birlikte kalırlardı.

Bundan başka haftada bir iki defa boyunları bağlı, çalgıcı ve şarkıcı beş altı kadar zarif kadının konakta sözleşip bir araya geldiği geceler üst kat sofası üç dört kadar altışar mumlu şamdan yakılarak aydınlatılır ve eğer mevsim kış ise köşeye, bucağa pek çok mangal konularak sofanın havası ısıtılır ve kenarları yumuşak erkan minderleri serilerek hanımlar çiftler çiftler o minderlere geçerler, otururlar. Mevsime göre mırırmık boza veya aşılama limonata şişeleri, elmastraş bardaklar, leblebi, kebab, kestane, türlü şekerlemeler, turfanda meyvelerle bezenmiş tepsiler ortaya konur, herkes istediği şeyden istediği kadar yer içer... Birbirine bağlı ve uzun sözler... Şakalaşma tarzında açık kapalı münasebetsizlikler ağızdan ağza geçe geçe meclistiklerin hepsince duyulur, kahkahalarla gülünür, eğlenilir... Daha sonra üzümün kızı (şarap) dedikleri sefaların anası da o cemiyette mutlaka hazır bulunur. İşte bu haramzadenin tahrik ve etkisiyle duvarlardaki eğlence aletleri indirilerek kılıflarından

çıkarılır, bülbül sesli hanendelerin en sabırsızının Hüseyinî makamında söylemeye başladığı:

“Göziim yâri... Geç göziim yâri...

Ne derdim tazelensin, ne görsün göziim yâri

Felek kölen olayım, ağlatma göziim yâri” manisinin ardından

hep birden:

“Aşık oldum dilber sana

Bir canım var olsun feda

Ah efendim etme cefa

Al yârini utanma

Sev yârini yakma,” şarkısına başlanır başlanmaz bekleyen kucaklara rahatça oturan eğlence aletleri de coşarak, keman ağlar, kanun inler, def öksürür... Meclistekilerin ağırbaşlılığı heveslerin elinde yağmalanunca sarı ve beyaz pullu renk renk elbiselerin, mumların aydınlığında nurlar ve ziyalar içinde titreye titreye dönenip gezinişi mis kokulu havayı hoş bir şekilde hareketlendirir. Nazik, hafif hafif teması, ah, of ve saz sesleri, niyaz ve nazlar arasında gönül alıcı gıcırtilar çıkarırdı. Periler gibi kendilerini şişelerde kaybetmek isteyen yüzü açık kadınlar ise oturdukları gizli köşelerden bu coşku ve hareketleri mest olarak izledikçe ıstapla titriyorlardı. Beri tarafta Fettan Hanım gizli gizli ahlarla gözlerinden zaman zaman inciler düşürür, düşen incileri toplamağa herkesten ziyade can atan Mahbube Hanım ise sevgili dostunun bu mahzunluğunu gördükçe türlü türlü endişelere düşerek ıstırabının şiddetinden ara sıra baygınlıklar geçirir ve sabah ışıklarını içeriye nüfuz edip de mumların aydınlığı gözlere kötü görünmeye başlamadıkça bu aşk alışverişinin ateşine nihayet verilmezdi.